

saa bevirke, at den Lettelse, man giver Grundejendommene ved at tage denne Byrde fra dem, hurtig forsvinder, og der- som den Befolkning skal bære de samme Skatter som hidtil, vil det komme til at hvile langt mere trykkende paa den, end det gør nu. Naar man er klar over dette Forhold, tror jeg ogsaa, man maa indrømme, at saa vil det ikke være rigtigt at anvende Formue- og Indkomstskatten som eneste Værdimaaler for, hvorvidt en Kom- mune skal have størré eller mindre Stats- tilskud i Forhold til sine sociale Udgifter.

Det er det, der for en væsentlig Del bevirker, at vi paa det bestemteste fra- raade at vedtage den her foreslaaede Æn- dring, saaledes at man tager af det Beløb, der nu fordeles til Kommunerne, og for- deler det efter de nye Regler. Vi fra- raade det navnlig, naar man ikke vil gaa med til den Ændring, vi have foreslaaet, at der skal tages Hensyn til de andre so- ciale Udgifter, Kommunerne have. Udgif- terne til Arbejdsløshedskasserne ere det ærede Medlem fra Lejre (K. J. Møller) og hans Meningsfæller enige med os i bør medtages, men derimod vil man ikke med- tage Udgifterne til Rets- og Politivæsenet og Medicinalvæsenet. Man siger, det er Udgifter, der ikke hvile ens paa de enkelte Kommuner, og det indrømmer jeg kan være rigtigt, men Forholdet er jo ogsaa det, at disse Udgifter hvile særlig haardt paa Købstæderne. I alt Fald de større Købstæder have kommunale Sygehuse, for hvilke Lovgivningen har bestemt, at blandt andet Sygekassepatienter skulle optages til halv Pris. Men endvidere er det saaledes — og det mener jeg er rigtigt —, at man paa de fleste Sygehuse har fastsat saa bil- lige Takster for Behandlingen, at de give et ret betydeligt Underskud. Det gælder i alt Fald i den Kommune, jeg repræsen- terer, at vore Takster langt fra kunne bære de Udgifter, Sygehuset forvolder, selv ikke Taksterne for de udenbys Patienter. Det er altsaa en Udgift, Kommunen har paataget sig. Den kan naturligvis ryste den af sig ved at forhøje den Betaling, der skal gives for Sygekassepatienter, men det vil jeg meget nødig være med til. Jeg har modsat mig det hidtil i det komm- nale Raad, som jeg har den Ære at være Medlem af, fordi jeg gaar ud fra, at de Medlemmer, der ere hjemsogte af Sygdom, trænge til at faa den Behandling, de skulle have paa Sygehuset, for en saa billig Pris som muligt. Ogsaa med Politivæsenet er det saaledes, at Udgifterne ere væsentlig større i de større Byer end i de mindre

Byer og paa Landet. Men Retssikkerheden i de større Byer er jo heller ikke alene til Gavn for deres egne Indbyggere, som sta- digvæk færdes der, men i lige saa høj Grad for dem, der besøge Byerne i For- retningsanliggender eller paa anden Maade, saa jeg mener, det er forsvarligt ogsaa at tage Hensyn til disse Byrder ved Forde- lingen, i alt Fald naar man anvender et saa ensidigt Materiale til Bedømmelse af den økonomiske Evne. Kan og vil man ikke det, er det min Opfattelse, at vi bør stemme imod dette Lovforslag ved tredje Behandling og derved slaa fast, at vi ønske denne Sag tagen op fra Grunden af og ønske indført Regler for Fordelingen, der ere tilfredsstillende. Jeg mener heller ikke, at man kan se bort fra det enstemmige Krav, der lyder fra alle Kommunalbesty- relser baade paa Land og i By, om, at Staten bør tage en større Andel i de Ud- gifter, Kommunerne have.

K. J. Møller: Det ærede Medlem, der talte sidst, udtalte sin Forundring over, at jeg havde sluttet mig til de Forslag, som de Radikale i Udvalget have stillet, idet han vilde have, at jeg som Jordskatsmand skulde have krævet Ejendomsskylden lagt til Grund for Fordelingen. Jeg skal der- til sige, at jeg har i Udvalget netop hen- ledet Opmærksomheden paa Ejendomsskyl- den som Basis for Fordelingen, men Tan- ken vandt ikke Tilslutning, og jeg kan i og for sig meget vel forstaa det, da det her foreliggende Forslag jo kun er et gan- ske lille og, som det er kommet til at foreligge nu, ikke meget omfattende For- slag. Men lad mig dog tilføje, at Ejen- domsskylden er jo ikke det samme som en Grundskyld. Jeg anser ikke Ejendoms- skylden for noget retfærdigt Skattegrund- lag, og den vilde derfor ogsaa være et mindre retfærdigt Fordelingsgrundlag set fra dette Synspunkt. Men for øvrigt und- rer det mig, at det ærede Medlem, som udtalte, at han i det væsentlige var enig med mig paa dette Omraade, heller ikke har stillet det Forslag, han ønskede, jeg skulde have stillet. Det havde dog været ganske naturligt, om han havde gjort det.

Det Forslag, som nu foreligger, an- gaar kun $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., der skulle fordeles efter nye Regler. Havde der været Tale om et større Tilskud, f. Eks. paa 1 Mill. eller et Par Mill. Kr., saa kunde der have været Grund til at tage kraftigt til Orde for nye Fordelingsregler, men naar det kun drejer sig om at faa dette lille Beløb, $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som oven i Købet ta-